

Ți-am ridicat altar din amintiri

Mirimirela

Ca într-o acuarelă pe o pânză,
Ți-am așternut sufletul pe o frunză.
Un vals de Strauss a ridicat-o-n vânt
Cu o privire, zborul i l-ai frânt

De-atunci tot rătăcim în sens opus
Unul spre est, celălalt spre apus
Și-n anotimpul marilor iubiri,
Ți-am ridicat altar din amintiri

În care intru și îți cânt un psalm
Cu ochii minții, greu, urc un cohalm
Zăresc acolo sus, în vârf, o umbră
Ce-mprăștie miros de nard, de ambră.

E poate urma unei amintiri
Și dacă tu mă mai respiri,
Azi încă pâlpâie în crucea nopții,
Candela blândă, pașnică a sorții.